

Către

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu sediul în București, Bdul Libertății nr. 12, sector 5

Dosar penal nr. 94/P/2012

În atenția dlui Procuror Șef al Secției de urmărire penală și criminalistică și a Procurorului General al României

Domnule Procuror General,

Subscrisul, **Grupul de Investigații Politice**, reprezentat de către Mugur Ciuvică, cu domiciliul ales la S.C.A. Piperea și Asociații din București, Splaiul Unirii nr. 223, et. 3, sect. 3,

În temeiul art. 278 alin. (3) C.proc.pen., formulăm prezenta

Plângere

Împotriva Rezoluției din data de 25 iunie 2012 a Procurorului șef adjunct secție Carmen Damian din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția de urmărire penală și criminalistică, prin care vă solicităm să **constatați săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 23 din Legea 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, a infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 254 din Codul Penal, precum și a altor infracțiuni aflate într-o strânsă legătură cu acestea, și să dispuneți începerea urmăririi penale și trimiterea în judecată a numitului Băsescu Traian, avind CNP 15111044131251, în vederea condamnării sale.**

1. Prezentarea situației de fapt

Astfel, cum am învederat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Sesizarea nr. 913/02.02.2012, la data de 9 august 2000 la Biroul Notarial Public Dumitru Apostoiu, situat în mun. București, Bd. Magheru nr. 2-4, bl. Scala, et. 2, ap. 4, sect. 1, s-au încheiat două contracte de vânzare – cumpărare:

I. Contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 2129/7312, încheiat la data de 09.08.2000 între Peticilă Nicolae, în calitate de vânzător și de împuternicit al vânzătoarelor Stănescu Maria și Teodoru Olimpia și **Băsescu Traian** în calitate de cumpărător (**ANEXA 1 a Sesizării înregistrate sub nr. 913/02.02.2012**). Obiectul contractului a fost terenul intravilan, format din 3 parcele în suprafață totală de 3708,11 mp, situate în mun. București, Aleea Privighetorilor nr. 51, 51A și 51B (ulterior au obținut nr. 86, conform certificatului nr. 6708/1366/06.02.2002), sect. 1, intabulate în CFI nr. 10444 cu nr. cadastral 5649 cu Încheierea nr. 8178/07.08.2000, CFI nr. 10443 cu nr. cadastral 5650, cu Încheierea nr. 8177/7.08.2000 și CFI nr. 10442 cu nr. cadastral 5651 cu Încheierea nr. 8176/7.08.2000, pronunțate de către Judecătoria sectorului 1 București. **Prețul vânzării este de 1 483 244 000 ROL** (un miliard patru sute optzeci și trei milioane, două sute patruzeci și patru mii lei), echivalentul a 67 036 USD (1 USD = 22 126 lei).

II. Contractul de vânzare-cumpărare nr. 2128/2000 încheiat la data de 09.08.2000 între Peticilă Nicolae, în calitate de împuternicit al vânzătoarei Peticilă Maria, Peticilă Constantin și Oprescu Elena, în calitate de vânzători și omul de afaceri Cășuneanu Costel, în calitate de cumpărător (**ANEXA 2 a Sesizării înregistrate sub nr. 913/02.02.2012**). Obiectul contractului constă în terenul alipit celui care face obiectul contractului de la pct. I, în suprafață totală de 3708,0900 MP, fapt care reiese și din extrasul de Carte funciară nr. 26041 (**ANEXA 3 a Sesizării înregistrate sub nr. 913/02.02.2012**). Deși terenul are aceeași suprafață, este situat la aceeași adresă, este vândut în aceeași zi, la același Birou Notarial, de către aceeași persoană etc., prețul plătit de către cumpărătorul Cășuneanu Costel este de **222 430 USD, echivalentul a 4 921 480 080 ROL**, adică de aproape 3,5 ori mai mult decât prețul plătit de Traian Băsescu.

Așadar, după cum lesne se poate observa, pentru același bun (un teren situat pe Aleea Privighetorilor, de aceeași suprafață), în aceeași zi, la același notar și având același vânzător, prețul oferit de către Traian Băsescu este de 3,5 ori mai mic decât cel plătit de apropiatul său, Costel Cășuneanu. Având în vedere faptul că dl. Traian Băsescu a îndeplinit în perioada 12 decembrie 1996 - 26 iunie 2000 funcția de Ministru al Transporturilor, perioadă în care dl. Costel Cășuneanu a fost unul dintre principalii antreprenori în relații de afaceri cu Statul Român, iar din anul 2000 dl. Traian Băsescu a fost Primarul Capitalei, contractele sus-menționate constituie indicii clare ale săvârșirii unor infracțiuni.

Mai mult, în aceeași perioadă, conform investigațiilor jurnaliștilor (**ANEXA 11 a Sesizării înregistrate sub nr. 913/02.02.2012**), dl. Cășuneanu Costel a vândut dlui Băsescu Traian un autoturism marca Mercedes, model S500, în valoare de peste 100 000 USD cu un preț de doar 13 000 USD (prețul este de 17 500 USD conform dosarului de la Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor – **ANEXA 10 a Sesizării înregistrate sub nr. 913/02.02.2012**), fapt ce reliefează relația strânsă dintre cei doi și diversele foloase pe care Primarul Capitalei și fostul ministru al transporturilor le primea de la omul de afaceri băcăuan Cășuneanu Costel.

În data de 14 octombrie 2002, Băsescu Traian și Băsescu Maria au vândut cumnatei dlui Cășuneanu Costel, dnei Blaj Gabriela, dreptul de proprietate asupra terenului situat în București, Aleea Privighetorilor nr. 86, sectorul 1, conform contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 3104/14.10.2002 la Biroul Notarial „Mentor” din București (**ANEXA 4 a Sesizării înregistrate sub nr. 913/02.02.2012**). Prețul primit de către Primarul Bucureștiului a fost de 361 540 USD, reprezentând echivalentul a 12004212620 lei (cursul valutar 1 USD = 33203 lei). Așadar, deși dolarul american se apreciașe semnificativ în raport cu leul, prețul (raportat la USD) este de 5,5 ori mai mare decât cel achitat de către Băsescu Traian cu 2 ani în urmă. Desigur, trebuie avut în vedere faptul că operațiunile imobiliare sus-menționate se desfășurau înainte de boom-ul imobiliar, fluctuațiile pieței fiind ne semnificative. Mai mult, astfel cum am arătat anterior, conform anexei 11, dna Blaj Gabriela este cumnata domnului Costel Cășuneanu, fapt recunoscut în repetate rânduri în spațiul public. În dovedirea **caracterului simulat și ilicit** al acestor operațiuni, menționăm faptul că la o emisiune televizată din data de 8 mai 2007, Președintele Traian Băsescu admitea faptul că a vândut terenul din Aleea Privighetorilor 86 chiar omului de afaceri Costel Cășuneanu, dar sub prețul pieței (**ANEXA 11 a Sesizării înregistrate sub nr. 913/02.02.2012**). Așadar, dna Gabriela Blaj este o persoană interpusă, fiind pusă să semneze contractul în calitate de cumpărător pentru a camufla adevăratul raport juridic, care se “lega” între Costel Cășuneanu, în calitate de plătitor, și Traian Băsescu, în calitate de beneficiar. În concluzie, prin operațiunile de a cumpăra la un preț sub cel al pieței și mult inferior celui plătit de Costel Cășuneanu concomitent și de a vinde, simulat desigur, la un preț de 5,5 ori mai mare (în condițiile în care leul se depreciase) aceluiași domn Costel Cășuneanu, sunt indicii clare ale unor foloase necuvenite primite de către fostul ministru al transporturilor de la unul dintre principalii beneficiari ai licențelor și contractelor oferite de către Ministerul Transporturilor (conform investigațiilor jurnaliștilor întemeiate pe informațiile publicate de către Ministerul Transporturilor).

În dovedirea caracterului simulat contractului dintre Băsescu Traian și Blaj Gabriela, învedereăm organelor de cercetare penală existența Contractului de vânzare-cumpărare, autentificat sub nr. 455/20.04.2006 de către Notarul Public Ștefan Rocsana – Olga, încheiat între Blaj Gabriela și Cășuneanu Costel, având ca obiect același teren din Aleea Privighetorilor nr. 86 (ANEXA 5 a Sesizării înregistrate sub nr. 913/02.02.2012). Prețul, în plin boom imobiliar de această dată, este identic cu cel din contractul de vânzare-cumpărare încheiat între făptuitorul Băsescu Traian și dna Blaj Gabriela, respectiv 361540 USD (1 USD = 34900 lei).

Este evident că aceste operațiuni imobiliare sunt simulate și ilicite, fiind încheiate în unicul scop de a transfera în conturile făptuitorului Băsescu Traian sume semnificative de bani care, doar în mod aparent, au această acoperire contractuală.

Deși făptuitorul Traian Băsescu declara în presă că ar fi utilizat aceste sume de bani în scopul achiziționării unui imobil situat în mun. București, Șos. București – Ploiești nr. 137B, sector 1, conform O.N.P.C.S.B. prețul obținut de la Blaj Gabriela (Cășuneanu Costel) a fost folosit în scopul lichidării unor depozite, iar cea mai mare parte a fost transferată fiicei sale, Băsescu Ioana (ANEXA 10 a Sesizării înregistrate sub nr. 913/02.02.2012).

Prin Contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 3148/21.10.2002 (ANEXA 6 a Sesizării înregistrate sub nr. 913/02.02.2012), încheiat între Ghețu Virgil-Dan și Ghețu Mariana, în calitate de vânzători și Băsescu Traian și Băsescu Maria, în calitate de cumpărători, s-a transmis proprietatea imobilului situat în mun. București, Șos. București – Ploiești nr. 137B, sector 1, pentru prețul de 280 000 USD. Ulterior, prin contractul de donație autentificat sub nr. 3357/12.11.2002 (ANEXA 7 a Sesizării înregistrate sub nr. 913/02.02.2012), deci la mai puțin de o lună de la achiziționarea terenului și a vilei din Șos. București – Ploiești nr. 137B, Băsescu Traian și Băsescu Maria transmit proprietatea acestor imobile fiicei lor, Băsescu Ioana.

Prin contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 1389/14.09.2005 (ANEXA 8 a Sesizării înregistrate sub nr. 913/02.02.2012), dna. Marin (fostă Băsescu) Ioana vinde imobilul sus-menționat dlui Cozma Emil, în schimbul unui preț de 420 000 EUR, adică 1468950 RON (1 EUR = 3, 4975 RON). Astfel, prin intermediul acestor operațiuni, cel puțin aparent, dna. Băsescu Ioana poate justifica suma de 420 000 EUR în patrimoniul său.

Așadar, intenția evidentă a făptuitorului Traian Băsescu este de a avea în patrimoniul familiei sale o sumă cât mai mare de bani aparent justificabili. Astfel, în schimbul sumei de 67 000 USD, preț plătit pentru achiziționarea imobilului din Aleea Privighetorilor nr. 86 în condițiile sus-

menționate, dl Băsescu Traian obține suma de 361 540 USD de la domnul Cășuneanu Costel (în ciuda simulației prin interpunere de persoane). Diferența de aproximativ 300000 USD, având în vedere calitatea făptuitorului (fost ministru al transporturilor și primar al Capitalei) și calitatea omului de afaceri Costel Cășuneanu (relația apropiată cu făptuitorul Băsescu Traian și cu Ministerul Transporturilor în timpul mandatului făptuitorului) constituie în mod evident foloase necuvenite în sensul art. 254 C.pen. și element constitutiv al infracțiunii de spălare de bani reglementate de art. 23 din Legea 656/2002.

Mai mult, conform lucrării S/IV/1014/17.12.2004 a Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor (ANEXA 10 a Sesizării înregistrate sub nr. 913/02.02.2012), *Băsescu Traian a încasat la data de 15.10.2002 sumele de care dispune (8.285 mld lei și 110 000 USD), în baza unui contract de vânzare-cumpărare teren. Bani au fost folosiți inițial pentru constituirea și lichidarea succesivă a unor depozite, iar apoi, echivalentul în USD al întregii sume a fost transferat în contul fiicei sale, Băsescu Ioana, deschis la ABN AmroBank, la data de 10.06.2003 (...). Menționăm că Băsescu Ioana a retras în numerar 30 000 USD, iar cu diferența a fost constituit un depozit în valoare de 347 107 USD. Așadar, făptuitorul nu a utilizat suma de bani obținută de la Costel Cășuneanu (așa cum am arătat, dna Blaj Gabriela este doar o persoană interpusă) în scopul achiziționării vilei și a terenului Șos. București – Ploiești nr. 137 B. În consecință, în ciuda contractelor simulate încheiate, făptuitorul Băsescu Traian nu reușește să justifice proveniența sumei de bani cu care a achitat imobilul donat ulterior fiicei sale, Băsescu Ioana, banii obținuți din vânzarea imobilului din Aleea Privighetorilor regăsindu-se în patrimoniul fam. Băsescu și după achiziționarea imobilului din Șos. București-Ploiești. În ciuda probelor evidente, Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, condus *illo tempore* de către Ilie Iulian Dragomir, dispune clasarea lucrării nr. S IV/1014 referitoare la Băsescu Traian, motivul fiind imunitatea oferită de funcția de Președinte al României (ANEXA 10 a Sesizării înregistrate sub nr. 913/02.02.2012). În mod evident, clasarea lucrării sus-menționate este ilicită, neexistând vreo dispoziție legală care să permită clasarea unei lucrări a O.N.P.C.S.B. în care există indicii temeinice ale existenței unor infracțiuni. Conform art. 6 alin. (1) din Legea nr. 656/2002, *oficiul va proceda la analizarea și prelucrarea informațiilor, iar atunci când se constată existența unor indicii temeinice de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism, va sesiza de îndată Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Astfel, O.N.P.C.S.B. avea obligația de a sesiza de îndată Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, neavând atribuțiuni cu privire la constatarea imunității făptuitorului Traian Băsescu. Mai mult același art. 6 din Legea nr. 656/2002 stabilește, limitativ bineînțeles, singurul caz în care O.N.P.C.S.B. poate decide clasarea: (2) *dacă în urma analizării și prelucrării informațiilor primite de Oficiu nu se constată existența unor indicii temeinice de spălare a***

banilor sau de finanțare a actelor de terorism, Oficiul păstrează informațiile în evidență, iar alin.(3) stabilește faptul că în cazul în care informațiile prevăzute la alin. (2) nu sunt completate timp de 10 ani, ele se clasează în cadrul Oficiului. Or, nici măcar una dintre cele două condiții sine qua non necesare pentru a dispune clasarea (neconstatarea unor indicii temeinice de spălare a banilor, respectiv necompletarea informațiilor timp de 10 ani) nu este îndeplinită în lucrarea O.N.P.C.S.B.

Așadar, succesiunea de contracte se prezintă astfel:

I. Contractele din anul 2000

La data de 9 august 2000 la Biroul Notarial Public Dumitru Apostoiu, situat în mun. București, Bd. Magheru nr. 2-4, bl. Scala, et. 2, ap. 4, sect. 1, s-au încheiat două contracte de vânzare – cumpărare:

A. Contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 2129/7312, încheiat la data de 09.08.2000 între Peticilă Nicolae, în calitate de vânzător și de împuternicit al vânzătoarelor Stănescu Maria și Teodoru Olimpia și **Băsescu Traian** în calitate de cumpărător (ANEXA 1 a Sesizării înregistrate sub nr. 913/02.02.2012). Obiectul contractului a fost terenul intravilan, format din 3 parcele în suprafață totală de 3708,11 mp, situate în mun. București, Aleea Privighetorilor nr. 51, 51A și 51B (ulterior au obținut nr. 86, conform certificatului nr. 6708/1366/06.02.2002), sect. 1, intabulate în CFI nr. 10444 cu nr. cadastral 5649 cu Încheierea nr. 8178/07.08.2000, CFI nr. 10443 cu nr. cadastral 5650, cu Încheierea nr. 8177/7.08.2000 și CFI nr. 10442 cu nr. cadastral 5651 cu Încheierea nr. 8176/7.08.2000, pronunțate de către Judecătoria sectorului 1 București. **Prețul vânzării este de 1 483 244 000 ROL** (un miliard patru sute optzecișitri milioane, două sute patruzeci și patru mii lei), echivalentul a 67 036 USD (1 USD = 22 126 lei).

B. Contractul de vânzare-cumpărare nr. 2128/2000 încheiat la data de 09.08.2000 între Peticilă Nicolae, în calitate de împuternicit al vânzătoarei Peticilă Maria, Peticilă Constantin și Oprescu Elena, în calitate de vânzători și omul de afaceri Cășuneanu Costel, în calitate de cumpărător (ANEXA 2 a Sesizării înregistrate sub nr. 913/02.02.2012). Obiectul contractului constă în terenul alipit celui care face obiectul contractului de la pct. I, în suprafață totală de 3708,0900 MP, fapt care reiese și din extrasul de Carte funciară nr. 26041 (ANEXA 3 a Sesizării înregistrate sub nr. 913/02.02.2012). Deși terenul are aceeași suprafață, este situat la aceeași adresă, este vândut în aceeași zi, la același Birou Notarial, de către aceeași persoană etc., prețul

plătit de către cumpărătorul Cășuneanu Costel este de **222 430 USD, echivalentul a 4 921 480 080 ROL**, adică de aproape 3,5 ori mai mult decât prețul plătit de Traian Băsescu.

II. Contractele din anul 2002

A. În data de 14 octombrie 2002, Băsescu Traian și Băsescu Maria au vândut cumnatei dlui Cășuneanu Costel, dnei Blaj Gabriela, dreptul de proprietate asupra terenului situat în București, Aleea Privighetorilor nr. 86, sectorul 1, conform contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 3104/14.10.2002 la Biroul Notarial „Mentor” din București (ANEXA 4 a Sesizării înregistrate sub nr. 913/02.02.2012). Prețul primit de către Primarul Bucureștiului a fost de 361 540 USD, reprezentând echivalentul a 12004212620 lei (cursul valutar 1 USD = 33203 lei).

B. Prin Contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 3148/21.10.2002 (ANEXA 6 a Sesizării înregistrate sub nr. 913/02.02.2012), încheiat între Ghețeu Virgil-Dan și Ghețeu Mariana, în calitate de vânzători și Băsescu Traian și Băsescu Maria, în calitate de cumpărători, s-a transmis proprietatea imobilului situat în mun. București, Șos. București – Ploiești nr. 137B, sector 1, pentru prețul de 280 000 USD.

C. Prin contractul de donație autentificat sub nr. 3357/12.11.2002 (ANEXA 7 a Sesizării înregistrate sub nr. 913/02.02.2012), deci la mai puțin de o lună de la achiziționarea terenului și a vilei din Șos. București – Ploiești nr. 137B, Băsescu Traian și Băsescu Maria transmit proprietatea acestor imobile fiicei lor, Băsescu Ioana.

III. Contractul din anul 2005

Prin contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 1389/14.09.2005 (ANEXA 8 a Sesizării înregistrate sub nr. 913/02.02.2012), dna. Marin (fostă Băsescu) Ioana vinde imobilul sus-menționat dlui Cozma Emil, în schimbul unui preț de 420 000 EUR, adică 1468950 RON (1 EUR = 3, 4975 RON). Astfel, prin intermediul acestor operațiuni, cel puțin aparent, dna. Băsescu Ioana poate justifica suma de 420 000 EUR în patrimoniul său.

IV. Contractul din anul 2006

Învederăm organelor de cercetare penală existența Contractului de vânzare-cumpărare, autentificat sub nr. 455/20.04.2006 de către Notarul Public Ștefan Rocsana – Olga, încheiat între Blaj Gabriela și Cășuneanu Costel, având ca obiect același teren din Aleea Privighetorilor nr. 86

(ANEXA 5 a Sesizării înregistrate sub nr. 913/02.02.2012). Prețul, în plin boom imobiliar de această dată, este identic cu cel din contractul de vânzare-cumpărare încheiat între făptuitorul Băsescu Traian și dna Blaj Gabriela, respectiv 361540 USD (1 USD = 34900 lei).

În concluzie, va rugăm se constatați **săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 23 din Legea 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, precum și a infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 254 din Codul Penal, și să dispuneți începerea urmăririi penale și trimiterea în judecată a persoanei ce se face vinovată de comiterea acestor infracțiuni, în vederea condamnării sale.**

Ad absurdum, în situația în care nu se va putea dovedi de către organele de cercetare penală înțelegerea dintre făptuitorul Băsescu Traian și Costel Cășuneanu, prealabilă sau concomitentă cu efectuarea actului de serviciu, înțelegere necesară pentru a se putea reține infracțiunea de luare de mită prevăzute de art. 254 C.pen., considerăm că sunt suficiente indicii pentru a se aplica dispozițiile art. 256 C.pen. (primirea de foloase necuvenite)¹.

2. Nelegalitatea rezoluției atacate

Săvârșirea de către dl Traian Băsescu a faptelor de natură penală descrise la pct.1 și în Sesizarea nr. 913/02.02.2012 este evidentă și nu va fi reluată în cele ce urmează. Rezoluția atacată este nu numai ilegală sub aspectul soluției greșite sau sub aspectul greșitei interpretări a probelor, ci ea denota poziționarea procurorului ca avocat al făptuitorului Traian Băsescu, ceea ce da caracter ilicit întregii abordări a prezentei cauze de către organul de cercetare penala sesizat.

Înainte de orice considerație, vă rugăm să observați că acuzația formulată este o *acuzație de spălare a banilor* care, de regulă, presupune utilizarea unor instrumente juridice menite să dea *aparența* legalității unor tranzacții ilegale, de genul celei de luare de mită. Actele juridice încheiate pentru a “spăla banii negri” sunt acte juridice simulate, în cazul cărora, de regulă, probele simulației sunt prezumțiile (cum este prezumția de persoană interpusă ce operează între făptuitorul Băsescu Traian și fiica) și „coincidențele” (cum este „coincidența” vânzării aceluiași

---

¹ C.A. București, secția I penală, decizia nr. 598/1000 *apud* G. Bodoroncea, I. Kuglay, L. Lefterache, I. Matei, I. Nedelcu, F. Vasile, *Codul Penal*, Editura C.H. Beck, București, 2007, p. 889.

teren, de către același vânzător, cu preturi de 3,5 ori mai mari/mici, în funcție de cumpărător și cum este „coincidența” interpunerii în relația Cășuneanu – Băsescu a cumnatei lui Cașuneanu, „împrumutată” de acesta să ruleze banii necesari spălării tranzacției). Pe de altă parte, tranzacțiile bancare nu pot fi cunoscute de simplii particulari (pentru ca se opune secretul bancar), dar pot fi cunoscute de procuror, dacă declanșează o investigație penală. Aceste prezumții pot fi confirmate sau infirmate de procuror, în baza rolului sau activ. Deși documentele și informațiile furnizate ca anexe ale sesizării penale erau suficiente pentru declanșarea acțiunii penale, procurorul putea să se folosească de acest rol activ și să ajungă la o soluție convingătoare; în schimb, procurorul a preferat să emită rezoluția de NUP, pe baza argumentului că probele depuse de noi sunt insuficiente.

Veridicitatea tuturor tranzacțiilor imobiliare descrise anterior – infirmată de Oficiul pentru Prevenirea Spălării Banilor în 2004, de actele de la dosar depuse de noi și de declarațiile numitului Traian Băsescu, însuși - este confirmată de rezoluția atacată, care mai face „constatarea” că, din moment ce nu există probe, faptele nu există.

Astfel, în rezoluție se menționează faptul că *au fost solicitate de la birourile notariale toate documentele care stau la baza încheierii contractelor privind acest imobil*. Astfel cum am arătat anterior, aceste documente confirmă și, mai mult, completează informațiile furnizate de către subscrisul. Cu toate acestea, soluția îl declară nevinovat pe făptuitor pentru „lipsa de probe”. În aceste condiții, este evident faptul că Ministerul Public, prin procurorul de caz, avea obligația de a administra și celelalte probe solicitate (în primul rând proba cu martori) și nu să se erijeze într-un veritabil avocat al făptuitorului.

Potrivit art. 131 din Constituția României, *în activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor*. Iar potrivit art. 132 din Constituție, *procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului **legalității**, al **imparțialității** și al controlului ierarhic*. După cum în mod judicios s-a statuat în doctrină², *reprezentanții Ministerului Public realizează principiul legalității prin exercitarea acțiunilor în justiție necesare apărării interesului public sau personal ori de câte ori ordinea de drept sau drepturile și libertățile cetățenilor au fost încălcate*. Iar *principiul imparțialității decurge și se impune din existența principiului legalității care obligă*

---

² Nicolae Volonciu, *Tratat de procedură penală. Partea generală*, Vol. I, Editura Paideia, București, 1993, p. 164;

reprezentanții Ministerului Public să intervină prin intermediul acțiunii în justiție ori de câte ori legalitatea a fost înfrântă. Or, procurorul nu trebuie să aibă o atitudine unilaterală, care să restrângă sau să înlăture spiritul de obiectivitate, de nepărtinire, de echidistanță și respectare a tuturor intereselor de obicei contradictorii care vin în conflict. Deplina imparțialitate a reprezentanților Ministerului Public asigură marile garanții procesuale derivate din drepturile fundamentale ale omului și la care se aliniază procedura penală contemporană, a tuturor statelor de drept³. Or, erijarea procurorului într-un veritabil avocat al făptuitorului Traian Băsescu, prin modalitățile arătate în cele ce urmează, constituie o încălcare flagrantă a principiului legalității și a principiului imparțialității.

În mod evident, rezoluția atacată poate fi asemănată cu o întâmpinare formulată de către făptuitor. Rezoluția apreciază probele subscrisei ca fiind “lipsite de valoare juridică”, în ciuda faptului că au fost confirmate de demersurile, chiar dacă insuficiente, ale Ministerului Public. Astfel, în mod total surprinzător se afirmă: *toate tranzacțiile imobiliare sunt însoțite de documente autentice, conturi bancare, în timp ce susținerile privind nelegalitatea tranzacțiilor sunt însoțite de copii, integrale sau parțiale, ale unor articole de presă și care nu au nicio legătură cu elementele unei infracțiuni de spălare a banilor.*

Întreaga argumentație a Parchetului General continuă în aceeași manieră, statuând: *cu privire la afirmația, prezentată în denunț ca având la bază investigații jurnalistice (anexa nr. 4) privind achiziționarea în perioada 1996 – 2000 de către Băsescu Traian a unui autoturism marca Mercedes, model S500, în valoare de peste 100 000 EUR, la prețul de 13 000 EUR, de la Cășuneanu Costel, fapt ce ar reliefa foloase obținute de primul, ținând seama că prin probele administrate în faza actelor premergătoare nu a rezultat nici un indiciu care să le confirme, rezultă că acestea nu sunt reale.* Desigur, procurorul de caz desconsideră și instituția O.N.P.C.S.B. Deși aceasta, în mod ilicit, a clasat dosarul făptuitorului Traian Băsescu (pe motiv de imunitate prezidențială surbvenita ulterior „deschiderii dosarului”), lucrarea S/IV/1014/17.12.04 a aceluiași O.N.P.C.S.B. constată transferul autoturismului menționat anterior în schimbul unui preț de 17 500 USD achitat de către făptuitorul Traian Băsescu, precum și lipsa justificării unor sume de bani din patrimoniul acestuia. Rezoluția atacată considera în mod ilegal și total surprinzător aceste probe ca fiind lipsite de valoare judiciară și ca neimpunând o cercetare amănunțită.

---

³ *Ibidem.*

Este inexplicabil că, la vârful Ministerului Public din România, se statuează faptul că Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție are rolul unui arbitru care decide exclusiv în baza probelor puse la dispoziție de un grup de inițiativă publică care face o sesizare de interes național. Aceasta în care în România am ajuns să ne temem să vorbim direct și explicit la telefon, ca nu cumva un procuror să interpreteze ceea ce spunem în convorbirile (pe care autoritățile ni le interceptează mult prea des în perioada de 8 ani a președinției dlui Băsescu) și să ne trezim acuzați în dosare de spălare de bani. Este inadmisibil și chiar contrar acestei „cutume” ca Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție să nu investigheze probele și afirmațiile subscrisei, prin administrarea de probe (audierea martorilor, persoanelor implicate în tranzacții, precum și consultarea informațiilor deținute de Inspectoratele de Poliție etc.) și să respingă *de plano* afirmațiile ca “nedovedite”, doar pentru că făptuitorul este președinte al României. Subscrisa, în momentul sesizării Ministerului Public, avea cunoștința de faptul că articolele de presă sunt lipsite de valoare judiciară, dar, în același timp, avea cunoștința de faptul că Parchetul avea obligația de a le investiga, prin mijloacele conferite de Constituție și de legislația în vigoare.

Procurorul este cel care veghează ca orice infracțiune să fie descoperită și orice infractor să fie tras la răspundere penală. Acest lucru nu se poate realiza în situația în care persoanele care sesizează procurorul sunt obligate să administreze un probatoriu irefragabil, apt să condamne făptuitorul, fără ca procurorul să îndeplinească vreun demers. Or, prin întregul său raționament, rezoluția atacată nu numai că încalcă dispozițiile constituționale și legale, dar neagă însuși rolul procurorului în sistemul judiciar, precum și statul de drept. Astfel, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție impune persoanelor care sesizează săvârșirea unor infracțiuni să administreze probatoriul în regim privat. În atare condiții, putem extrapola în sensul că justiția se poate realiza tot în regim privat, iar nu de către organele abilitate de lege? Desigur într-un alt sistem de drept, de pildă în cel anglo-saxon, poziția de arbitru a judecătorului și independența procurorului în aprecierea și interpretarea probelor nu este atât elucubrăntă cum ar putea părea din susținerile din Rezoluția atacată. Dar, în România, sarcina administrării probelor (*onus probandi*) revine organelor judiciare. În practica judiciară se acordă o atenție sporită acestui principiu⁴.

Codul de procedură penală arată în art. 65 alin. (1) faptul că sarcina administrării probelor revine organelor de urmărire penală și instanței de judecată. Această sarcină este, de fapt, o obligație, deoarece, în baza art. 62, art. 202 alin. (1) și (2) și art. 287 C. proc. pen, organele de cercetare

---

⁴ CSJ, s.pen., dec. Nr. 2222/2001, TMB, s a II-a pen., dec. Nr. 1402/1992 etc.

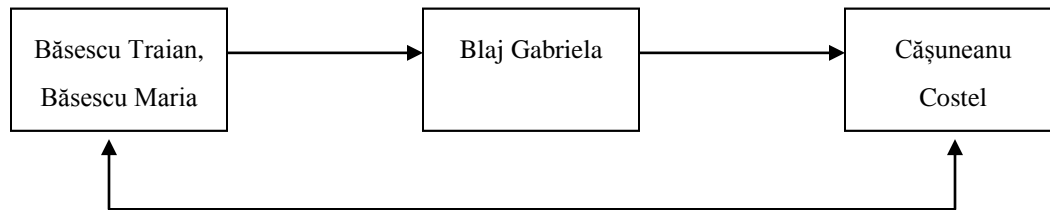
penală sunt obligate să strângă probele necesare pentru aflarea adevărului și pentru lămurirea cauzei penale sub toate aspectele, în vederea justei soluționări a acesteia. Organele judiciare penale adună probele atât în favoarea, cât și în defavoarea învinutului sau inculpatului. Mai mult, în realizarea obligației de a administra probele în procesul penal, organele judiciare, în prezenta cauză fiind vorba chiar despre Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, trebuie să fie ajutate de către cei care cunosc probe sau dețin mijloace de probă.

Din moment ce procurorul constată faptul că *singurul demers ce rezultă din denunț a fost căutarea pe internet a articolelor de presă pe acest subiect și transpunerea în acuzații, lipsite de valoare judiciară și caracterizate doar de absența probelor* (Rezoluția atacată, p. 4) și, deși s-a dovedit întru totul existența raporturilor juridice arătate de subscrisa în sesizare, acte juridice în mod vădit ilicite și simulate, apreciem că activitatea procurorului este cel puțin insuficientă și incorectă, impunându-se completarea probatoriului și continuarea investigațiilor.

Un alt exemplu al denegării rolului de procuror reiese din conținutul filei 8 a Rezoluției atacate, în care se menționează: *datorită faptului că aceste susțineri au fost formulate în continuarea alegațiilor întemeiate pe articolele de presă, privind spălarea banilor în raport cu aceleași tranzacții referitoare la terenul din Aleea Privighetorilor și ținând seama de faptul că au fost atribuite, chiar de autorii sesizării în cauză unor surse neidentificabile – există informația conform căreia doamna Blaj este persoana interpusă (fila nr. 3 din sesizare: anexa 1), în sensul că sunt informații pe care nu le-au verificat rezultă că susținerile sunt nereale deoarece au fost înfirmate de înscrisurile administrate în faza actelor premergătoare. Or, caracterul interpus al dnei Blaj Gabriela a fost dovedit în mod corespunzător de subscrisa, prin arătarea unor înscrisuri autentice, respectiv contractul de vânzare – cumpărare nr. 3104/14.10.2002 încheiat la Biroul Notarial „Mentor” din București și contractul de vânzare – cumpărare nr. 455/20.04.2006 încheiat la Notarul Public Ștefan Rocsana – Olga, a căror existență și veridicitate a fost confirmată de chiar Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.*

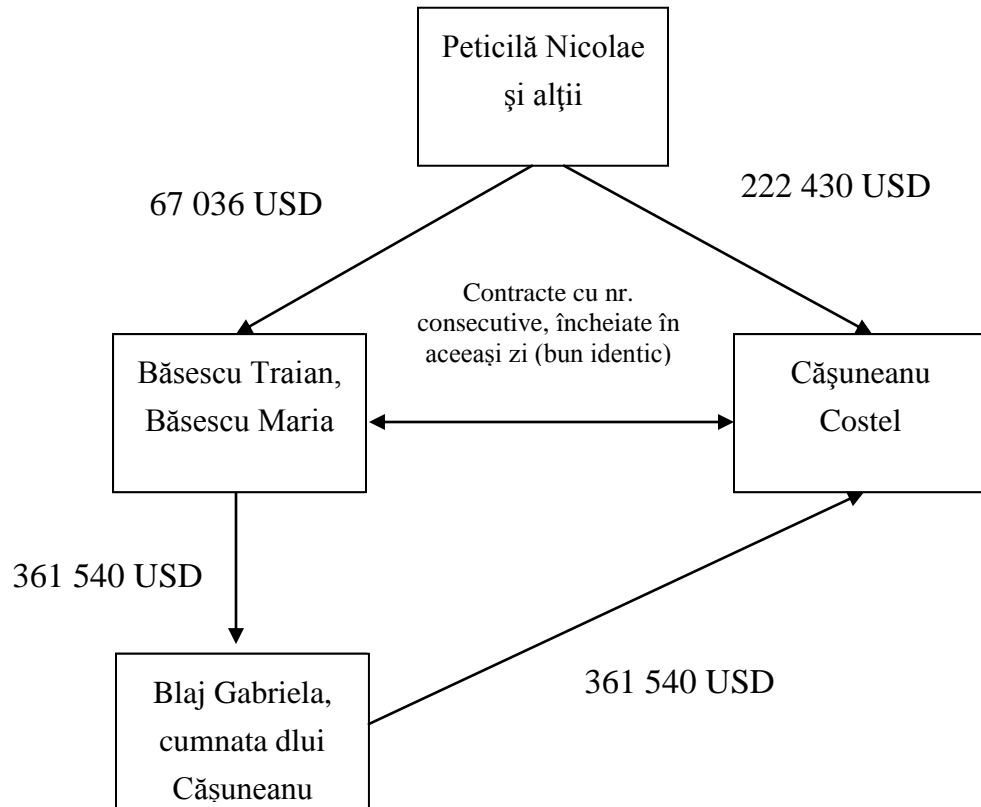
Așadar, pentru a nu exista un raport juridic contractual direct între Băsescu Traian și Cășuneanu Costel, a fost interpusă cumnata acestuia, Blaj Gabriela, care a cumpărat imobilul din București, Aleea Privighetorilor nr. 86, sectorul 1, pentru prețul de 361 540 USD, reprezentând echivalentul a 12004212620 lei (cursul valutar 1 USD = 33203 lei). Ulterior, Blaj Gabriela a vândut același bun, la același preț, dlui Cășuneanu Costel, deși România se afla în plin boom imobiliar.

Așadar, simulația prin interpunere de persoane, în scopul spălării banilor și a obținerii de către Băsescu Traian a unor foloase necuvenite, poate fi schematizată astfel:

De asemenea, pretinderea de către procuror a dovedirii suplimentare a calității de interpus este inadmisibilă. Astfel, subscrisul este în imposibilitate de a dovedi aceasta calitate altfel decât prin cele arătate (înscrisuri autentice, declarații în presă ale părților contractuale etc.), iar obligația ulterioară de a administra probele este a parchetului, și nu a subscrisului. Potrivit art. 64 C. proc. pen., *mijloacele de probă prin care se constată elementele de fapt ce pot servi ca probă sunt: declarațiile învinuitului sau ale inculpatului, declarațiile părții vătămate, ale părții civile și ale părții responsabile civilmente, declarațiile martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele materiale de probă, constatările tehnico - științifice, constatările medico – legale și expertizele.* Având în vedere dispozițiile din Rezoluția atacată, punem reverențios întrebarea procurorului ierarhic superior dacă subscrisul avea obligația de a depune o declarație, eventual autentificată la notar, a dnei Blaj Gabriela prin care să recunoască faptul că este o persoană interpusă. De asemenea, din înregistrarea emisiunii arătate în Sesizare, în care Băsescu Traian menționează că raportul contractual s-a născut între domnia sa și Cășuneanu Costel, iar nu între domnia sa și dna Blaj Gabriela, precum și din celelalte înscrisuri, rezultă indubitabil caracterul simulat al operațiunilor. În orice caz, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție avea obligația de a completa probatoriul subscrisei cu declarațiile părților etc. și de a cerceta fiecare aspect semnalat, existând suficiente dovezi care atestă caracterul serios al acestora.

Schema întregii operațiuni de cumpărare, respectiv de vânzare a imobilului din Aleea Privighetorilor poate fi redată astfel:

De asemenea, scrisul am arătat faptul că potrivit lucrării S/IV/1014/17.12.2004 a Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor (ANEXA 10 a Sesizării înregistrate sub nr. 913/02.02.2012), *Băsescu Traian a încasat la data de 15.10.2002 sumele de care dispune (8.285 mld lei și 110 000 USD), în baza unui contract de vânzare-cumpărare teren. Bani au fost folosiți inițial pentru constituirea și lichidarea succesivă a unor depozite, iar apoi, echivalentul în USD al întregii sume a fost transferat în contul fiicei sale, Băsescu Ioana, deschis la ABN AmroBank, la data de 10.06.2003 (...). Menționăm că Băsescu Ioana a retras în numerar 30 000 USD, iar cu diferența a fost constituit un depozit în valoare de 347 107 USD. Așadar, făptuitorul nu a utilizat suma de bani obținută de la Costel Cășuneanu (așa cum am arătat, dna Blaj Gabriela este doar o persoană interpusă) în scopul achiziționării vilei și a terenului Șos. București – Ploiești nr. 137 B. În consecință, în ciuda contractelor simulate încheiate, făptuitorul Băsescu Traian nu reușește să justifice proveniența sumei de bani cu care a achitat imobilul donat ulterior fiicei sale, Băsescu Ioana, banii obținuți din vânzarea imobilului din Aleea Privighetorilor*

regăsindu-se în patrimoniul fam. Băsescu și după achiziționarea imobilului din Șos. București-Ploiești.

În rezoluția atacată se mai menționează faptul că este posibil ca în contul în USD să rămână cei 375 501 USD care au fost ulterior transferați în contul Ioanei Băsescu, iar interpretarea dată de denunțător transferurilor din cele două conturi deschise pe numele lui Traian Băsescu nu ține seama de soldurile conturilor și de alte depuneri sau transferuri efectuate în perioada anterioară verificării de către ONPCSB.

În aceeași linie cu argumentul potrivit căreia subscrisul avea obligația de a face o *probatio diabolica* cu privire la cele arătate în sesizare, iar rolul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este de arbitru, de a aprecia probele propuse, se menționează că, într-adevăr banii obținuți de la interpusa dlui Cășuneanu Costel, Blaj Gabriela, nu au fost neapărat cei folosiți pt. achiziționarea imobilului donat fiicei sale și nu sunt justificați nici măcar de ONPCSB, dar ar putea proveni din deja notoriile „vânzări anterioare”. Or, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu poate legitima astfel de „justificări” ale provenienței sumelor de bani și, de asemenea, sesizat fiind cu săvârșirea unor infracțiuni atât de grave, la un nivel atât de înalt, nu poate solicita ca subscrisul să depună eventual probe că Traian Băsescu nu a făcut vânzări anterioare.

În orice caz, astfel cum am arătat, diferența dintre suma de bani primită de la Cășuneanu Costel, prin persoana interpusă Blaj Gabriela, și suma achitată vânzătorilor inițiali (Peticilă Nicolae și alții) constituie obiectul material al infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 23 alin. 1 lit. a) din legea nr. 656/2002.

După cum în mod judicios s-a arătat în doctrină⁵, infracțiunea de spălare de bani periclitează grav nu numai echilibrul și dezvoltarea, ci însăși existența vieții economice, sociale și politice, structurile organizatorice naționale, existența statelor democratice, a comunității internaționale. Introducerea în circuitul economic național și internațional a valorilor, a bunurilor provenite din săvârșirea infracțiunilor provoacă destabilizarea, dezintegrarea sistemelor economice, care scapă astfel de sub controlul societății democratice intrând sub acela al lumii criminale. Prin aceasta se realizează și penetrarea, influențarea și chiar dominarea structurilor sociale și politice.

---

⁵ Horia Diaconescu, *Infracțiunile de corupție și cele asimilate sau în legătură cu acestea*, Editura All Beck, București, 2004, p. 304

Spălarea de bani este o infracțiune, într-adevăr, *dificil de probat* deoarece ne aflăm în fața unor infractori inventivi care săvârșesc operațiuni aparent licite (cum este cazul unor vânzări prin contracte notariale) în scopul “spălării” banilor. În situația în care organele abilitate nu au un rol activ, în scopul descoperirii și dovedirii acestei infracțiuni, bine ascunsă sub paravanul legalității, condamnarea infractorilor și existența acestei infracțiuni rămân iluzorii. Dacă Ministerul Public solicită de la simpli particulari probe irefragabile (repetăm exemplul declarațiilor la notar), fără a face nicio investigație, presupunând, în ciuda indiciilor evidente, faptul că banii pot proveni din vânzări anterioare și că interpunerea de persoane nu este dovedită, apreciem că ne aflăm în situația în care toate principiile dreptului penal și ale dreptului procesual penal sunt iluzorii și aplicate discreționar. Desigur, cele arătate de-a lungul prezentei plângeri se referă strict la dispozițiile Rezoluției procurorului de caz, nedorind să aducem în nici un caz atingere Ministerului Public, al cărui rol este esențial într-un stat de drept. Mențiunile subscrise doresc exclusiv să sublinieze inadmisibilitatea unor susțineri precum cele din cadrul rezoluției atacate, cu atât mai mult cu cât acestea provin din partea unui reprezentant atât de înalt al Ministerului Public, precum și necesitatea respectării de către această importantă instituție a principiilor de drept, astfel cum a dovedit-o în repetate rânduri.

În ciuda faptului că subscrisul nu are la îndemână mijloacele Ministerului Public, vom prezenta succint elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, în vederea susținerii punctului nostru de vedere descris anterior și prin Sesizarea nr. 913/02.02.2012 și exclusiv cu privire la situația transferului imobilului din București, Aleea Privighetorilor nr. 86, sector 1.

Astfel, potrivit art. 23 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, *constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri sau în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei.*

Obiectul juridic special al infracțiunii de spălare a banilor prevăzută și pedepsită de art. 23 din Legea nr. 656/2002 este constituit de acele relații sociale a căror formare, existență și dezvoltare nu pot fi concepute fără apărarea și asigurarea circuitului legal – financiar, bancar și civil – al banilor, valorilor și bunurilor împotriva încercării de ascundere sau disimulare a originii ilicite / penale a acestora ori de favorizare a persoanelor implicate în asemenea activități sau presupuse că s-ar sustrage consecințelor juridice ale faptelor lor.

Obiectul material al infracțiunii este constituit de imobilul din București, Aleea Privighetorilor nr. 86, sector 1, fiind bunul cu privire la care au fost exercitate acțiunile de transfer care definesc elementul material al laturii obiective.

Subiectul activ al infracțiunii este făptuitorul Traian Băsescu, actualmente Președintele României.

Desigur, apreciem că în prezenta cauză mai multe persoane sunt vinovate de săvârșirea infracțiunii, atât sub forma coautoratului (Cășuneanu Costel), cât și sub forma complicității (Blaj Gabriela, eventual vânzătorii inițiali ai imobilului).

Subiectul pasiv principal este statul, ca organizator al activității de aplicare și respectare a prevederilor legale referitoare la asigurarea legalității circulației – financiare, bancare, civile – a banilor, valorilor și bunurilor și răspunzător de acesta în fața societății.

Situația premisă a infracțiunii constă în săvârșirea în prealabil a uneia sau mai multor infracțiuni și, în mod evident, este îndeplinită în prezenta cauză.

Astfel cum am arătat în Sesizarea depusă, există indicii temeinice care ilustrează săvârșirea de către Traian Băsescu a infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 254 C.pen. Astfel, având în vedere contractele cu Statul Român încheiate de către societățile dlui Cășuneanu Costel, dl. Traian Băsescu a plătit aceluiași vânzător, în același timp, pentru un bun identic, sume de bani semnificativ diferite (suma plătită de către Cășuneanu Costel este de 3,5 ori mai mare decât cea achitată de Traian Băsescu). Prin acest mijloc ingenios, coroborat cu faptul că același Costel Cășuneanu, prin persoana interpusă Blaj Gabriela, a achiziționat, același imobil cu un preț de 5,5 ori mai mare decât cel plătit de Traian Băsescu inițial, deși cursul valutar și piața imobiliară impuneau chiar o scădere a prețului. Or, în mod evident, prin intermediul acestor operațiuni ingenioase și doar aparent licite, Traian Băsescu a primit foloase necuvenite de la Costel Cășuneanu.

Astfel cum am mai menționat, *ad absurdum*, în situația în care nu se va putea dovedi de către organele de cercetare penală înțelegerea dintre făptuitorul Băsescu Traian și Costel Cășuneanu, prealabilă sau concomitentă cu efectuarea actului de serviciu, înțelegere necesară pentru a se putea reține infracțiunea de luare de mită prevăzute de art. 254 C.pen., considerăm că sunt suficiente indicii pentru a se aplica dispozițiile art. 256 C.pen. (primirea de foloase necuvenite).

Ca atare, se impune și cercetarea de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a săvârșirii acestor două infracțiuni de către făptuitorul Traian Băsescu, independent de infracțiunea de spălare a banilor.

Elementul material al laturii obiective constă, în prezenta cauză, în acțiunea de transfer de bunuri, respectiv a imobilului din Aleea Privighetorilor nr. 86, cunoscând că provine din săvârșirea de infracțiuni.

Mai mult, chiar rezoluția atacată arată în mod judicios faptul că *elementele constitutive ale infracțiunii de spălarea banilor prevăzută de art. 23 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 (faptă ce a fost incriminată și prin art. 23 din Legea nr. 21/1999) există dacă se dovedește că au fost încheiate operațiuni fictive ori s-au transferat sume de bani prin una sau mai multe operațiuni bancare sau chiar prin interpunerea unor persoane, în scopul disimulării originii acestora*. Or, astfel cum am arătat, interpunerea de persoane, precum și transferul unor imobile în scopul disimulării sumei de bani provenite de la dl Cășuneanu Costel sunt evidente.

Urmarea imediată a infracțiunii constă în schimbarea situației de fapt sau juridică a bunurilor care formează obiectul material al acțiunii. Astfel, imobilul din Aleea Privighetorilor nr. 86 a trecut pe rând în patrimoniul lui Traian Băsescu, iar apoi în patrimoniul lui Costel Cășuneanu.

Legătura de cauzalitate rezultă din materialitatea faptei. Astfel, prin transferul dreptului de proprietate a imobilului din Aleea Privighetorilor nr. 86 se schimbă situația juridică a acesteia, diferența dintre pretinsul preț plătit inițial vânzătorilor și cel primit de la Cășuneanu Costel, prin interpunere de persoane, constituind banii “spălați” .

Intenția directă, ca formă a vinovăției, reiese din pregătirea minuțioasă a elementului material al infracțiunii. Astfel, încheierea unor contracte notariale, interpunerea de persoane, modalitatea de plată (o parte în numerar, o parte prin virament bancar) contribuie indubitabil la reținerea intenției ca formă a vinovăției.

De asemenea, intermediarul și chiar și o persoană dezinteresată care contribuie cu intenție la săvârșirea la săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor răspunde penal chiar și în lipsa profitului pentru sine deoarece acesta încalcă obligațiile prevăzute de legiuitor pentru prevenirea sau combaterea unor astfel de fapte.

Mai mult, după cum în mod judicios s-a statuat în doctrină⁶, pentru existența infracțiunii nu este necesară realizarea scopului prevăzut de lege, fiind suficient și necesar ca subiectul activ numai să acționeze în acest sens.

În consecință, vă solicităm să admiteți prezenta plângere și să constatați săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 254 din Codul Penal, a infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 23 din Legea 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, precum și a altor infracțiuni aflate într-o strânsă legătură cu acestea, și să dispuneți începerea urmăririi penale și trimiterea în judecată a dlui Băsescu Traian, actualmente Președintele României, CNP 15111044131251, în vederea condamnării sale.

În drept, ne întemeiem pe dispozițiile art. 278 alin. (3), 65, 62 C. proc. pen, pe cele ale art. 254 și 256 din Codul Penal, pe cele din materia infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 23 din Legea 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, precum și pe celelalte dispoziții legale în vigoare.

În probațiune, ne întemeiem și propunem aceleași probe pe care le-am propus și prin sesizarea înregistrată sub nr. 913/02.02.2012, pe care nu le mai anexăm, aflându-se deja la dosarul cauzei.

**Grupul de Investigații Politice
Mugur Ciuvică**

---

⁶ *Idem.*, p. 314